

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 4/3/2021

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Υγείας
Τον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

ΘΕΜΑ: «Περικοπές θεραπειών ειδικής αγωγής σε ΑμεΑ λόγω ενηλικίωσης»

Κύριοι, κύριοι Υπουργοί,

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι, τα παιδιά με νοητικές αναπηρίες, όπως αυτισμό και νοητική υστέρηση, αλλά και εκείνα με κινητικές αναπηρίες, αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες στην καθημερινότητά τους, ως και οι οικογένειές τους, από τη στιγμή της γεννήσεώς τους και για την υπόλοιπη ζωή τους. **Αυτό καθιστά επιτακτική την ανάγκη της αρωγής του κράτους και των υπηρεσιών του, για την εξασφάλιση μίας αξιοπρεπούς διαβίωσης αυτών των συνανθρώπων μας στα πλαίσια της «ειδικής φροντίδας» που προβλέπει το Σύνταγμα.** Δυστυχώς όμως, κάτι τέτοιο πολλές φορές δεν συμβαίνει, όταν μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας των ΑμεΑ οι αρμόδιοι μηχανισμοί της Πολιτείας περικόπτουν σχεδόν τις μισές θεραπείες που τους αναλογούν, με την δικαιολογία πως δεν είναι πλέον απαραίτητες. Αυτό συμβαίνει χωρίς κάποια προηγούμενη επαναξιολόγηση και χωρίς κάποια εκτίμηση των ανωτέρω αναγκών αυτών των ανθρώπων, που είναι κατά βάση ισόβιες.

Ενδεικτικό παράδειγμα, αποτελεί η στέρηση των λογοθεραπειών στα παιδιά ΑμεΑ, μετά την ενηλικίωση αυτών, με τη δικαιολογία πως **“έχουν περάσει πλέον τα αναπτυξιακά ορόσημα”**. Το τελευταίο, όμως, δεν ισχύει, εφ' όσον είναι ιατρικά αποδεδειγμένο ότι, **τα άτομα με αυτισμό άνω των 18 ετών δεν αποκτούν αυτομάτως, με το που ενηλικιώνονται, κάποιας μορφής προηγμένο λόγο ή εξέλιξη της προφορικής τους επικοινωνιακής ικανότητας. Αντιθέτως, συνεχίζουν να έχουν ανάγκη λογοθεραπειών, προκειμένου να διορθώσουν τις διαταραχές και ανεπάρκειες στον προφορικό και τον γραπτό λόγο τους.**

Τα ζητήματα άμεσης ανάγκης που απασχολούν τα παιδιά ΑμεΑ και τις οικογένειές τους δεν θα πρέπει σε καμία των περιπτώσεων να αντιμετωπίζονται αποκλειστικά διά γραφειοκρατικών μεθόδων, που εκ των πραγμάτων, οδηγούν σε αναλγησία έναντι των πρώτων. Είναι, λοιπόν, επιβεβλημένο, σε ένα κράτος Δικαίου και Κοινωνικής Πρόνοιας το ως άνω πρόβλημα να εξεταστεί υπό το πρίσμα των αληθινών αναγκών των ΑμεΑ που περνούν στην ενηλικίωση. Ως εκ τούτου, **είναι απαραίτητο και επιβεβλημένο, προς χάρη της «ειδικής φροντίδας» που οφείλει να επιδεικνύει η Πολιτεία στα ΑμεΑ, με βάση το Σύνταγμα, οι ανάγκες θεραπείας και αναπτυξιακής υποστήριξης των παιδιών ΑμεΑ, να καλύπτονται ακόμη και μετά την ενηλικίωσή τους,** προκειμένου να εξασφαλίζεται η συνεχής προσπάθεια αποκατάστασης των ελλείψεων και ανάπτυξης των κοινωνικών δεξιοτήτων τους για να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή κοινωνική τους ένταξη.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

1. Για ποιον λόγο σημειώνονται περικοπές στις θεραπευτικές συνεδρίες με Ειδικούς Επιστήμονες, όπως λόγω χάρη στις συνεδρίες λογοθεραπειών ή εργοθεραπειών ή ψυχολογικής υποστήριξης, κατά την ενηλικίωση των ΑμεΑ δικαιούχων, εφ' όσον οι εν λόγω συνεχίζουν και μετά τη συμπλήρωση των 18 ετών τους να έχουν ανάγκη την αυξημένη αρωγή και υποστήριξη της Πολιτείας, προκειμένου να αποκαταστήσουν ελλείψεις και να αναπτύξουν τις κοινωνικές τους δεξιότητες;

2. Ποιος είναι ο σχεδιασμός σας, με δεδομένη την λήψη και τήρηση των αυξημένων μέτρων υγειονομικής προστασίας και θεραπευτικής αρωγής υπέρ των ευάλωτων ομάδων, προκειμένου τα ΑμεΑ που ενηλικιώνονται να κοινωνικοποιούνται, τόσο δια της ένταξής τους σε δομές εποπτευόμενων δραστηριοτήτων δημιουργικής απασχόλησης ή ψυχαγωγίας, όσο και δια της ένταξής τους σε κατάλληλα δομημένο και προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητές τους εργασιακό περιβάλλον;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου